

UNE PRODUCTION FRENCH à LA CARTE

FRENCH

Listen more to speak better

TO GO

EPISODE 42: TIME TO TALK ABOUT FRENCH NAMES

.Côme, Tiago, Maël, Milo, Jade, Ambre
זה אומר לכם משהו? לא?
ובכן, אני מציגה בפניכם את השמות המופיעים
(כלומר שנמצאים) ברשימת השמות המוכרים
ביותר בשנת 2021 בצרפת.

כן, זה רחוק מפרנסואה, פייר, ג'ולייט וקתרין
שאתם בוודאי מכירים.

ובכן, אני אגיד לכם למה. או לפחות נחשוב
ביחד על הסיבות.

לאחרונה, נתתי מספר שיעורים על שמות

Côme, Tiago, Maël, Milo, Jade, Ambre.
Ça vous dit quelque chose ? Non ?
Et bien, je vous présente les prénoms
qui figurent (ça veut dire qui sont) sur la
liste des prénoms les plus donnés en
2021 en France.

Oui, c'est bien loin des François, Pierre,
Juliette et Catherine que vous
connaissez sans doute.

Et bien, je vais vous expliquer pourquoi.
Ou tout au moins réfléchir avec vous
sur les raisons.

Récemment, j'ai fait plusieurs cours

פרטיים בצרפת. ההזדמנות לגלות עניין
תרבותי, אבל גם לעסוק בדיון גדול
(ENGAGER, זה אומר להתחיל) על השם
הפרטי, השפעתו על חיי האדם, על החופש -
כאן של ההורים לבחור מה הם רוצים.

וכדי להתחיל את השיעורים הללו, הצגתי סרט,
שמקורו ב-2012, שגם היה במקור מחזה,
ואשר נקרא "שם פרטי". זהו סיפורה של ארוחת
ערב משפחתית שמשתבשת כאשר אחת
הדמויות מכריזה על השם הפרטי שבחר לבנו.
זו קומדיה - ואם אתם יכולים למצוא את הסרט
הזה באינטרנט, אני באמת ממליצה לכם לראות
אותו - אבל זו גם הזדמנות לדבר על החשיבות
של השם הפרטי של אדם.

למעשה, אני לא יודעת אם זה ככה במדינה
שלכם, אבל אצלנו, שמות פרטיים הם שאלה
של אופנה, של תקופה. אבל ההיסטוריה
(האחרונה) של השמות הפרטיים היא גם שאלה
של חקיקה, של חוק. תנו לי להסביר.

במשך זמן רב, להורים לא באמת הייתה
ברירה. בשנות החמישים, הלחץ המשפחתי
היה חזק מאוד. סבא וסבתא של התינוק הטילו
פעמים רבות את בחירתם - כלומר, הם אילצו,
באופן מסוים, את ההורים לתת לילדיהם את
השם הפרטי של בן משפחה, סבא, סבתא,
דודה שנפטרה וכו'. חוסר החופש הזה נמצא גם
בלשכות משרד הפנים. L'ETAT CIVIL הוא
המקום שבו התינוק נרשם ולכן השם הפרטי
מוכרז רשמית. בזמנו זה היה מאוד קפדני. רק
שמות פרטיים שהופיעו בלוח שנה התקבלו. או
הם היו צריכים להיות חלק מההיסטוריה
האזורית. מה זה אומר להיות בלוח השנה?
ובכן, אם תסתכלו על לוח שנה שנתי בצרפת -
או לפחות על לוחות השנה הישנים - תראו
שליד כל תאריך יש שם פרטי. זה של קדוש, או
קדושה. לדוגמה, השם הפרטי דלפין מופיע
ב-26 בנובמבר. אז בזמנו, היינו צריכים פחות
או יותר לבחור שם מהלוח הזה. ואז, בכל שנה,
בתאריך הספציפי, איחלנו חכ שמח לכל

avec mes étudiants sur les prénoms en
France. L'occasion de découvrir un fait
culturel, mais aussi d'engager une
grande discussion (engager, ça veut
dire commencer) sur le prénom, son
influence sur la vie de la personne, sur
la liberté - ici celle des parents de
choisir ce qu'ils veulent.

Et pour commencer ces cours, j'ai
présenté un film, qui date de 2012, qui
était d'ailleurs une pièce de théâtre à
l'origine, et qui s'appelle "Le prénom".
C'est l'histoire d'un dîner de famille qui
tourne mal à partir du moment où l'un
des personnages annonce le prénom
qu'il a choisi pour son fils. C'est une
comédie - et si vous pouvez trouver ce
film sur Internet, je vous conseille
vraiment de le voir - mais c'est aussi
l'occasion de parler de l'importance du
prénom d'une personne.

En fait, je ne sais pas si c'est comme ça
dans votre pays, mais chez nous, les
prénoms, c'est une question de mode,
d'époque. Mais l'histoire (récente) des
prénoms est aussi une question
législative, donc de loi. Laissez-moi
vous expliquer.

Pendant très longtemps, les parents
n'avaient pas vraiment le choix.
Dans les années 50, la pression de la
famille était très importante. Les
grands-parents du bébé imposaient
souvent leur choix - c'est-à-dire qu'ils
obligeaient, en quelque sorte, les
parents à donner à leur enfant le
prénom d'un membre de la famille, d'un
grand-père, d'une grand-mère, d'une
tante décédée etc. Ce manque de
liberté, on le retrouvait aussi aux
bureaux de l'État civil. L'État civil, c'est
là où on enregistre le bébé et donc où
on annonce officiellement son prénom.
A l'époque, c'était très stricte. Seuls les
prénoms qui figuraient dans le
calendrier étaient acceptés. Ou bien ils
devaient faire partie de l'histoire
régionale. Qu'est-ce que ça veut dire,

האנשים הנושאים את השם הפרטי הזה. אני אומרת "איחלנו", בלשון עבר, כי ברור שהיום קשה למצוא סנט קווין או סנט ג'ייד בלוח השנה, ולכן האנשים שאנחנו עדיין מאחלים להם "חג שמח", הם מעל גיל 30, או אפילו אולי 40...

אז כפי שאתם יכולים להבין, הבחירה בסופו של דבר הייתה מוגבלת למדי. אבל הכל השתנה ב-1993, ב-8 בינואר 1993 ליתר דיוק. למה? כי עבר חוק שנותן את כל הזכויות להורים. ובכן, כמעט... L'ETAT CIVIL עדיין יכול לסרב לשם פרטי אם הוא חושב שהוא "מנוגד לאינטרסים של הילד".

מה זה אומר "בניגוד לאינטרסים של הילד"? ובכן, על זה בדיוק אני רוצה לדבר היום. כי לפעמים, למען האמת, ההורים לא באמת חושבים על זה. או שהם אכזריים בכוונה. "במכוון" פירושו בהחלטה ברורה ורצונית. אז זה אומר שההורים באמת חשבו על ההשלכות.

אני בטוחה שאתם רוצים דוגמאות. ובכן הנה הם. L'ETAT CIVIL נותן תשומת לב לקשר בין השם הפרטי לשם המשפחה של הילד. השם הפרטי פייר לילד שנולד במשפחת טומבאל הוא

figurer dans le calendrier ? Eh bien, si vous regardez un calendrier annuel en France - ou en tout cas, les vieux calendriers, vous verrez qu'à côté de chaque date figure un prénom. Celui d'un saint, ou d'une sainte. Par exemple, le prénom Delphine est inscrit le 26 novembre. Donc à l'époque, on devait plus ou moins choisir un prénom dans ce calendrier. Et ensuite, chaque année, à la date précise, on souhaitait une bonne fête à toutes les personnes qui portent ce prénom. Je dis "on souhaitait", au passé, parce qu'évidemment, aujourd'hui, c'est difficile de trouver un Saint Kevin ou une sainte Jade dans le calendrier, et donc les personnes auxquelles on souhaite encore une "bonne fête", elles ont plus de 30 ans, ou même peut-être 40...

Donc, comme vous pouvez le comprendre, le choix était finalement assez limité. Mais tout a changé en 1993, le 8 janvier 1993 plus précisément. Pourquoi ? Parce qu'une loi a été votée, donnant tous les droits aux parents. Enfin, presque... L'Etat civil peut encore refuser un prénom s'il pense qu'il est "contraire à l'intérêt de l'enfant".

Qu'est-ce que ça veut dire, ça, "contraire à l'intérêt de l'enfant" ? Et bien c'est justement de cela que je veux vous parler aujourd'hui. Parce que parfois, franchement, les parents ne réfléchissent pas vraiment. Ou alors ils sont délibérément cruels. "Délibérément", ça veut dire par volonté, par décision claire et volontaire. Donc cela voudrait dire que les parents ont vraiment réfléchi aux conséquences.

Je suis sûre que vous voulez des exemples. Eh bien en voilà. L'Etat civil fait attention au rapport entre le prénom et le nom de famille de l'enfant. Le prénom Pierre pour un

באמת לא רעיון טוב - פייר טומבאל מבוטא כמו מצבה, שהיא הלוח שמונח על קברו של אדם בבית קברות ובו השם, התאריך של לידה ותאריך פטירה רשומים. בתחילת שנות ה-2000 היה סיפור שלם כי משפחה רצתה לקרוא לבת שלה Mégane - אין בעיה עם השם הפרטי הזה - בעוד שם המשפחה שלהם היה רנו (כמו יצרנית הרכב הצרפתית, שגם יצרה דגם רכב בשם מייגן).

enfant qui naît dans la famille Tombal, ce n'est quand même pas une bonne idée - Pierre Tombal se prononce comme la pierre tombale, qui est la plaque que l'on met sur la tombe d'une personne dans un cimetière et où sont inscrits le nom, la date de naissance et la date de décès. Au début des années 2000, il y avait eu toute une histoire parce qu'une famille voulait appeler leur fille Mégane - pas de problème a priori avec ce prénom - alors que leur nom de famille était Renaud (comme le fabricant de voitures français, qui avait justement un modèle de voitures du nom de Mégane).

L'ETAT CIVIL מסרב גם לשמות פרטיים דמיוניים, שאינם רציניים: נוטלה, איקאה, פטריסט (PAS TRISTE, לא עצוב), MJ (עבור מייקל ג'קסון), תות (תותים הם פרי, והאמת זה די מוזר שהשם הפרטי הזה לא התקבל מכיוון שאפשר לקרוא לבת קלמנטיין...).

L'Etat civil refuse aussi les prénoms fantaisistes, qui ne sont pas sérieux : Nutella, Ikea, Patriste (pas triste, donc content), MJ (pour Michael Jackson), Fraise (la fraise est un fruit, et finalement c'est assez bizarre que ce prénom ne soit pas accepté puisqu'on peut appeler sa fille Clémentine...).

אז נכון שאני לא בעד הגבלת זכויות ההורים. אבל אם נסתכל על רשימת השמות הפרטיים שסורבו בשנים האחרונות, אפשר להבין מדוע המדינה מתערבת, נותנת את דעתה. יש הורים שממש לא חושבים על ההשלכות. באמת שלא.

Alors c'est vrai que je ne suis pas favorable, ça veut dire que je ne suis pas pour limiter les droits des parents. Mais si on regarde la liste des prénoms refusés ces dernières années, on peut quand même comprendre pourquoi l'Etat s'en mêle, intervient, donne son avis. Certains parents ne réfléchissent vraiment pas aux conséquences. Vraiment pas.

נו באמת. לפעמים קשה לשאת שם פרטי. ראשית, יש את הילדים האחרים, בבית הספר. אתם יודעים היטב כמוני שילדים יכולים להיות מאוד אכזריים. ואם שם פרטי יכול להיות מצחיק - כלומר לתת לאחרים את ההזדמנות לצחוק - אז ילדים לא יפסיקו ללעוג על השם הפרטי, לעשות בדיחות.

C'est vrai, quoi. Un prénom, c'est parfois difficile à porter. D'abord, il y a les autres enfants, à l'école. Comme moi, vous savez très bien que les enfants peuvent être très cruels. Et si un prénom peut prêter à rire - c'est-à-dire donner aux autres l'occasion de rire - alors les enfants ne vont pas manquer de se moquer du prénom, de faire des blagues.

אני גם חושבת שצריך לחשוב על הילד שיישא

Ensuite, je trouve qu'il faut aussi penser

שם פרטי שניתן לבנים ולבנות כאחד. אני יודעת, בצרפתית, האיות שונה, ובכך אני מתכוונת שהשמות הפרטיים לילד וילדה פול (PAULE), פסקל (PASCALE), פרדריק (FREDERIQUE) וכו' אינם כתובים באותו אופן. אבל, לפי האוזן, זה אותו דבר. זה אומר שאנחנו מבטאים את זה באותה צורה. לכן, לקרוא לבתו פסקל, גם אם זו לא הראשונה, ובוודאי לא האחרונה, הוא מקור לאי הבנה. QUIPROQUO הוא מצב אבסורדי שבו אנו מדמיינים משהו (או מישהו) במקום משהו אחר (או מישהו אחר).

à l'enfant qui va porter un prénom donné à la fois aux garçons et aux filles. Je sais, en français, l'orthographe est différente, je veux dire par là que les prénoms masculin et féminin pour Paul (Paule), Pascal (Pascale), Frédéric (Frédérique) etc ne s'écrivent pas de la même manière. Mais, à l'oreille, c'est la même chose. Ça veut dire qu'on prononce de la même façon. Alors, appeler sa fille Pascale, même si ce n'est pas la première, et certainement pas la dernière, c'est source de quiproquo. Un quiproquo, c'est une situation absurde où on imagine quelque chose (ou quelqu'un) à la place d'une autre (ou d'un autre).

ואז צריך לחשוב על היום יום. אם השם הפרטי ארוך מאוד, האם באמת ההורים האלה יקראו לילד כל יום בשם הפרטי האמיתי או ישתמשו בשם חיבה? DIMINUTIF, זה בא מהפועל "להקטין", זה אומר להפחית, להוריד, וכאן לקצר. אז פרדריק הופך באופן שיטתי לפרד. אז, אם זה לקרוא לילדך כל חייו בשם חיבה, האם באמת כדאי לתת לו את השם הפרטי הארוך הזה בהתחלה?

Et puis il faut penser au quotidien. Si le prénom est très long, est-ce que ces parents vont vraiment appeler leur enfant tous les jours par son vrai prénom ou alors utiliser un diminutif ? Un diminutif, ça vient du verbe "diminuer", ça veut dire réduire, baisser, et ici écourter, faire plus court. Donc Frédéric devient assez systématiquement Fred. Alors, si c'est pour appeler son enfant toute sa vie avec un diminutif, est-ce que c'est bien la peine de lui donner ce long prénom au départ ?

לפעמים השם הפרטי קשור לאדם מוכר. כאשר ההיסטוריה או המוניטין של אדם זה אינם חיוביים, וכי מישהו מכיר אותו לפני מתן שם פרטי, זה באמת רעיון רע עבור הילד. ובכן זו דעתי. לתת שם של דיקטטור או רוצח למשל.

Parfois, le prénom est associé à une personne connue. Quand l'histoire ou la réputation de cette personne n'est pas positive, et qu'on la connaît avant de donner un prénom, c'est vraiment une mauvaise idée pour l'enfant. Enfin, c'est mon avis. Donner le nom d'un dictateur ou d'un assassin par exemple.

אבל זה נכון שלפעמים השם הפרטי הופך למפורסם לאחר מתן השם. מפורסם לרעה. אני חושבת על TANGUY, למשל. זה שם פרטי לבנים, בצרפת. לא מאוד נפוץ, אבל עדיין יש לא מעט TANGUY. ובתחילת שנות ה-2000 יצא סרט, בשם Tanguy, שהיה על בחור צעיר בשנות השלושים לחייו, שלא רצה לעזוב את בית הוריו - וכל הסיפור נסב סביב ההורים

Mais c'est vrai que parfois, c'est après avoir donné le prénom qu'il devient célèbre. Malheureusement célèbre. Je pense à Tanguy, par exemple. C'est un prénom pour garçons, en France. Pas très courant, mais il existe quand même pas mal de Tanguys. Et au début des années 2000 est sorti un film, appelé

והאמצעים בהם השתמשו כדי להוציא את בנם מהבית. הסרט זכה להצלחה מסחררת, מה שאומר שהוא היה מאוד פופולרי בצרפת. והתוצאה - השם הפרטי TANGUY נקשר היום לכל הצעירים האלה שעדיין גרים עם הוריהם למרות שסיימו את לימודיהם והגיע הזמן שהם יעזבו, שימצאו דירה.

Tanguy, qui parlait d'un jeune homme d'une trentaine d'années, qui ne voulait pas quitter la maison de ses parents - et toute l'histoire tournait autour des parents et des moyens utilisés pour que leur fils quitte le domicile familial - leur maison. Le film a eu un succès fulgurant, ça veut dire qu'il a été très populaire en France. Et du coup - résultat - le prénom Tanguy est aujourd'hui associé à tous ces jeunes qui vivent encore chez leurs parents bien qu'ils aient fini leurs études et qu'il soit temps pour eux de partir, de se trouver un appartement.

לבסוף, עלינו לחשוב על חייו האדמיניסטרטיביים הארוכים של הילד. אם יש לו שם פרטי ארוך - "A RALLONGE", זה ביטוי לומר "מאוד מאוד ארוך", או עם כתיב שונה מאוד מהכתיב הנפוץ, זה יהיה סיוט עבורו. וזה היה המצב בשנים האחרונות.

Enfin, il faut penser à la longue vie administrative de l'enfant. S'il a un prénom à rallonge - "à rallonge", c'est une expression pour dire "très très long", ou bien avec une orthographe très différente de l'orthographe courante, ça va être l'horreur pour lui. Et c'est justement le cas ces dernières années.

כפי שכבר אמרתי לכם, שמות פרטיים הם קודם כל שאלה של אופנה. למשל, שמות פרטיים ישנים, שמות פרטיים מיושנים, שלא ניתנו במשך עשרות שנים, חוזרים לאופנה. זה התחיל לפני עשר שנים. ראינו יותר ויותר שמות כמו לואי, מארי, ג'ול וכו'. והמגמה הזו נמשכת: אפילו אומרים שבשנת 2022, לוסין, אלפרד, מרסל, אמיל, קולט, מדלן, ניקול וכו' יחזרו לקדמת הבמה. עבורכם, שאינם גרים בצרפת, ייתכן שזה לא אומר כלום. אבל מבחינתי אלו שמות אבותיי, סבא וסבתא שלי, סבא וסבתא רבא.

Comme je vous l'ai déjà dit, les prénoms, c'est d'abord une question de mode. Par exemple, de vieux prénoms, des prénoms démodés, qui n'étaient plus donnés depuis des décennies, reviennent à la mode. Ça a commencé il y a dix ans. On a vu de plus en plus de petits Louis, Marie, Jules etc. Et cette tendance continue : on dit même qu'en 2022, les Lucien, Alfred, Marcel, Emile, Colette, Madeleine, Nicole etc vont revenir sur le devant de la scène. Pour vous, qui ne vivez pas en France, cela ne vous dit peut-être rien. Mais pour moi, ce sont les prénoms de mes ancêtres, de mes grands-parents, arrière grands-parents.

אם כבר מדברים על אופנה, היה לנו גם את "אפקט בוורלי הילס" - אתם יודעים, הסידרה של שנות ה-90. מה זה "אפקט בוורלי הילס"? ובכן, כך אני מסבירה את כל ה-DYLAN וה-KELLY שנולדו בצרפת באותה תקופה.

En parlant de mode, on a aussi eu "l'effet Beverly Hills" - vous savez, cette série des années 90. C'est quoi "l'effet Beverley Hills" ? Et bien, c'est comme ça que j'explique tous les Dylans et Kellys qui sont nés en France à

l'époque.

אבל החדשות הגדולות, לדעתי, מכון שהכל מותר, יותר ויותר הורים נותנים איתם חדשים לשמות פרטיים קלאסיים.

Cs הופכים לעתים קרובות ל"קיי" (K.L.O.E). הו הופכים ל-Y. אנו מוסיפים L. או מסירים חלק. אנחנו מסירים H, S. כן, אותן אותיות שאינן מבוטאות. כתוצאה מכך, זה לא רק כאב ראש - זה אומר דאגה גדולה, בעיה גדולה - עבור האדמיניסטרציה, אלא גם עבור הילד (ואז המבוגר) הנושא את השם הפרטי הזה. האם אתם יכולים לתאר לעצמכם שצריך לאיית את שמך הפרטי (איות פירושו לתת את האותיות לפי הסדר) - אז אתם יכולים לדמיין שצריך לאיית את השם הפרטי בכל פעם שאתם נותנים למישהו מידע אישי? "הו לא, זו לא קטרין, C.A.T.H.E.R.I.N.E, אלא K.A.T.R.Y.N." "אוי לא, שמי הוא Matyeu עם y וללא h".

אז אני מבינה שזה לא נחמד שבחורה בשם אמה (השם הפרטי הצרפתי הנפוץ ביותר בשנים האחרונות) למצוא את עצמה עם עוד שלוש או ארבע EMMA בכיתה. ואני גם מבינה שהורה רוצה קצת מקוריות, לתת לילד שלו שם מיוחד, אבל לפעמים לבחור שם פרטי נפוץ אבל לכתוב אותו בצורה אחרת לגמרי, זה לא לעשות את החיים של הילד קלים יותר. זה עושה את זה קצת מקורי מדי, לדעתי.

הפתרון האחרון, שהוא יותר ויותר פופולרי, כלומר מועדף, הוא המצאת שם פרטי. כן, לדמיין שם פרטי חדש, שאינו קיים. אחרי הכל, הכל מותר. אני לא כאן כדי להגיד להורים מה לעשות. ואחרי הכל, אם הם רוצים לקרוא לילד שלהם טובא, ג'ניפאל או מנהטן, זו נשארת הבעיה שלהם - או ליתר דיוק של הילד.

Mais la grande nouveauté, à mon avis, c'est que, comme tout est permis, de plus en plus de parents donnent une nouvelle orthographe aux prénoms classiques.

Les C deviennent souvent des K. Kloé (K.L.O.E). Les I deviennent des Y. On ajoute des L. Ou on en enlève. On enlève des H, des S. Oui, ces lettres qui ne sont pas prononcées. Résultat, c'est non seulement un casse-tête - ça veut dire un gros souci, un gros problème - pour l'administration, mais aussi pour l'enfant (puis l'adulte) qui porte ce prénom. Vous vous imaginez devoir épeler votre prénom (épeler, ça veut dire donner les lettres dans l'ordre) - donc vous vous imaginez devoir épeler votre prénom chaque fois que vous donnez vos informations personnelles à quelqu'un ? "Ah non, ce n'est pas Catherine, C.A.T.H.E.R.I.N.E, mais K.A.T.R.Y.N." "Ah non, moi, je m'appelle Matyeu avec un y et sans h".

Alors, je comprends que ce n'est pas sympa, pour une fille qui s'appelle Emma (le prénom français le plus donné ces dernières années) de se retrouver avec trois ou quatre autres Emmas dans sa classe. Et je comprends aussi qu'en tant que parent, on souhaite un peu d'originalité, qu'on veuille donner un nom spécial à son enfant, mais parfois choisir un prénom courant mais l'écrire de manière complètement différente, ce n'est pas faciliter la vie de l'enfant. C'est le rendre un peu trop original, à mon avis.

La dernière solution, qui est de plus en plus prisée, c'est-à-dire préférée, c'est d'inventer un prénom. Oui, imaginer un nouveau prénom, qui n'existe pas. Après tout, tout est permis. Je ne suis pas là pour dire aux parents ce qu'ils doivent faire. Et après tout, s'ils veulent

אבל עדיין, עדיף לא לחפש מקוריות בכל מחיר.
עדיף לשמור על קצת הגיון בריא. ואם זוג אוהב
את השם הפרטי קאסיס או זפיר... ובכן, תנו
להם לאמץ כלב או חתול! הם ימנעו מהרבה
ניירת ונהלים מנהליים מבוגר צעיר שרוצה
לשנות את שמו הפרטי.

appeler leur enfant Tuba, Jenifaël ou
Manhattan, ça reste leur problème -
enfin, surtout celui de l'enfant.
Mais quand même, il vaudrait mieux ne
pas rechercher l'originalité à tout prix. Il
vaudrait mieux garder un peu de bon
sens. Et si un couple aime le prénom
Kassis ou Zéphyr... eh bien, qu'ils
adoptent un chien ou un chat ! Ils
éviteront beaucoup de paperasses, de
démarches et papiers administratifs, à
un jeune adulte qui voudra changer son
prénom.

Crédits :

*Les podcasts French to Go sont une production French Carte - Delphine Woda /
frenchcarte@gmail.com*

Son : <http://www.freesound.org/people/klankbeeld/>

*Creative Commons Attribution – NonCommercial – NoDerivatives 4.0 International
License*